

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfintei Cuvioasei Parascheva

Mângâiere, mângâiere vă dau acum vouă, mângâiere, fiilor, așez peste voi cu cei din cer, cu care Mă port între cer și pământ. Sunt cu grija de voi zi și noapte. O, zi și noapte sunt cu voi sub sarcini, că sunteți plâpânzi sub sarcini, fiilor, și numai Eu, Domnul, vă întăresc mereu și suflu peste voi cu suflarea gurii Mele ca să vă dau vlagă și ajutorare și sprijin mereu pentru purtarea crucii venirii Mele în vremea aceasta a Mea cu voi și pentru grijile multe care vin să le purtați și să le descurcați cumva și să trecem mai departe cu mersul cel de azi, o, că e greu mersul cu crucea vremii de azi, și mai este și poporul Meu, care trebuie dus pe umeri, purtat cu greurile care vin și care trec, dar Eu dintre cetele cerești cobor putere de mers și cobor mângâiere peste voi, iar Duhul Sfânt vă veghează cărarea.

O, pace vouă, fiilor, și nu vă temeți că sunteți slabi! Când sunteți slabi, atunci sunteți cei tari, nu altfel este cu cel ce poate cu Dumnezeu, iar cei ce sunt tari sunt cei slabi, și de aceea se dau tari, așa cum s-a dat și împăratul cel de demult care a supus sub sceptrul lui ținuturi întinse și robi cu mulțimea, iar când se simțea tare și puternic foarte, a fost doborât de o găză mică, de înțepătura ei, și n-a mai avut putere împăratul cel tare și a pierit numaidecât, bietul de el și de puterea lui.

O, așa a spus apostolul Meu în care Eu am înființat loc pentru Mine și pentru lucrul Meu prin el, iar el se simțea slab sub fel de fel de slăbiciuni și zicea: *«Când sunt slab, atunci sunt tare»*, atunci Domnul îmi stă în ajutor cu Duhul și cu puterea Sa lucrătoare în largul ei.

O, fiilor, simt strâmtorare mare pentru statul Meu în omul care alege să meargă după Dumnezeu, căci aceasta înseamnă mult să poată omul, nu puțin, o, nu puțin, fiilor, iar omul se mulțumește cât poate el, dar ca să pot și Eu prin el sau pentru el, o, n-am lărgime în el, se simte el cu putere, se simte că poate, iar Eu rămân să pot cu puterea Mea pentru cei slabi, iar cu cei tari simt strâmtorare mare, fiilor. Cei slabi strigă la Mine, Mă așteaptă, Mă doresc, iar Eu sunt Cel milos pentru ei, pentru toți cei slabi, care pot doar să Mă strige, să Mă aducă lângă ei ca să pot Eu pentru ei. Cei tari, cei ce se simt tari nu caută spre Mine pentru ei, și aceștia iau din lume pentru duhul lor și le place aceasta și stau cu lumea și-și fac rost de petrecere lumească, de bucurii cu lumea, de vreme ce ei nu cunosc că lumea e deșertăciunea zilelor omului, și aceștia nu pot fi smulși din lume ca să meargă pe calea salvării lor de la pieirea cu care piere lumea, și pățesc ei ca femeia lui Lot și rămân stâlp de sare, că lumea e sărată de tot, e marea cea sărată și plină de fărâdelegi, și nu e lumea ca și turma care merge cu Mine pe calea vieții pe pământ, căci creștinii Mei nu iau din sărătura lumii pentru ei și merg ei fără să guste din vinul ei, și merg cu adevărul pe calea cea ce se dau lui Dumnezeu pe pământ, și nu se uită înapoi spre cetatea blestemată și merg ei spre cele din cer pentru ei, căci ei așa aleg și așa iubesc.

Tot pământul peste tot e tot o Sodomă, dar cei ce se aleg cu cerul pe pământ se trag înapoi și se ascund în Dumnezeu, iar cei trufași ai lumii râd cu batjocură de cei ce se sfințesc pentru Mine și-i numesc înșelați, rătăciți, și tot așa era și pe vremea statului Meu pe pământ în toată vremea Evangheliei Mele lăsată atunci peste oameni și toți trufașii spuneau atunci că Hristos este Înșelătorul, că strică legea, că stă cu vameșii și cu desfrânatele și cu toți bolnavii vremii și că Se împotrivesc legii și orânduielii și datinilor lui Israel, și tot așa și azi se nasc vorbe asupra lucrării cuvântului Meu, cum că e în afara Evangheliei și a legii biserică, o, și cum să nu spună așa cei ce nu cunosc și nu știu că biserica este omul, și apoi locașul în care se adună cei ce iubesc la fel pe Dumnezeu, după învățătura sfinților Mei. Și

atunci cine sunt cei duși de nas? Cei ce iubesc pe Dumnezeu cu viața și cu fapta, sau cei trufași care spun că-s duși de nas cei ce lucrează poruncile vieții pe pământ între oameni?

Fiilor, fiilor, e un mare, mare duh de trufie în cei ce zic și cred că îl cunosc pe om. Numai Domnul și omul însuși, numai așa este scris despre cunoașterea duhului și a lucrării omului lăuntric. Tu, însă, cel trufaș, spui: „Lasă că știu eu cine ești, știu eu cine este acesta sau acela”.

Omul plin de sine zice că-l știe el pe om și încurcăturile măruntaielor lui. O, așa fac cei fără Dumnezeu în ei. Inima lor și mintea ușuratică nu-i ajută decât să stea departe de Domnul, căci cel fără Dumnezeu în el cade spre ușurățate, cade spre păcat.

O, omule, o, omule, fugi de ușurățate, fugi de oamenii ușuratici, fugi dacă poți și dacă vrei, fugi și scapă-te din cursa aceasta și caută să-ți faci rost de minte și de cumințenia minții, o, că numai Dumnezeu cunoaște omul, numai Cel ce a zidit omul, iar tu apleacă-te și învață duhul umilinței, duhul care te lucrează la minte și te curăță de părerea de sine ca să-L poți înțelege pe Dumnezeu și să te deștepți, omule.

O, fiilor, e zi de sărbătoare între sfinții cerului și au ei serbare pentru sfânta pământului român, cuvioasa Parascheva, și toți cei din cer se bucură de această zi bisericască pe pământul românesc al odihnei acestei sfinte de pe meleagul românilor, iar Eu, Domnul, așez cuvânt de sărbătoare în carte, fiilor, și vin cu cetele de sfinți, că așa este scris să vin, și am patria Mea de venire pe România, că am ales acest pământ la facerea lumii ca să-l am acum al Meu la întoarcerea Mea de la Tatăl, și l-am sortit încă de la început să-Mi lucrez pe el calea venirii Mele la sfârșit de timp, și se bucură sfinții întru venirea Mea, se bucură de darul acesta mare că-i iau cu Mine și vin și lucrez cu ei peste pământ, o, și e multă mângâiere între Mine și ei, și așa lucrăm, duhul mângâierii lucrăm, o, fiilor, și vă ținem în el pe voi pe pământ, că unde nu poate Dumnezeu pe pământ cu oamenii, acolo e durere, nu e mângâiere acolo, dar cu voi e mângâierea Mea și a sfinților Mei, fiilor, iar cea sărbătorită azi are blagoslovenia Mea să-și așeze cuvântul în cartea Mea cu voi în ziua ei de serbare între sfinți, fiilor.

— *Mângâierea, mângâierea, Doamne, aceasta este lucrarea Ta și a sfinților Tăi în preajma celor ce Te iubesc și Te poartă pe pământ între oameni cu venirea Ta cea de azi, cu care-Ți pregătești tainic ziua slavei Tale și a biruinței slăvite asupra lui satana și a omului antichrist, o, și vei fi biruitor, Doamne, iar sfinții Tăi vor birui cu Tine, precum este scris, și iată zi de serbare și de adunare a sfinților Tăi pe meleagul românesc, și toți sfinții se simt români, Doamne, căci Tu ai ales să-Ți lucrezi lucrarea cea de la sfârșit de timp pe pământul român, pe care eu l-am iubit și m-am cerut aici să stau și să-Ți aștept venirea și slava ei cea mare, Doamne, aici, în patria Ta cea de azi, și pe care dintru început ai așezat-o și ai păstrat-o întâia între toate și pentru sfârșit de timp, ca și la început întâia zidită la facerea cerului și a pământului, și slavă Ție pentru această slavă a Ta pe pământul român!*

O, și Te rog, Doamne, cu toți sfinții Tăi, pentru lucrarea Ta de acum. O, ai grijă de țara aceasta, și ai grijă cu milă de poporul ei și întoarce-l cu fața și cu mila spre Tine, Doamne, și fă din acest popor apostoli și mărturisitori ai venirii Tale și trezește cu Duhul Sfânt duhul bisericii, duhul turmei, o, și veghează, Doamne, pentru neamul român, că toți sfinții Tăi se simt români, așa cum și Tu ești acum și vorbești pe limba neamului român strigarea Ta de azi, Evanghelia Ta de azi, Doamne, și pe care o așezi alături cu cea de acum două mii de ani, căci Tu ai spus atunci de venirea Ta și de alegerea din nou a Ierusalimului, în locul celui care Te-a alungat atunci, și care și acum Te alungă și nu Te știe de Mesia, dar Tu, iată, ai țară, ai masă, ai lucru mult, Doamne, și slavă Ție în țara română și dă-o pe ea de veste peste tot pământul că aici cu ea ești Tu și aici aștepți biruința cea mare, Doamne, biruința Ta și a sfinților Tăi acum, la sfârșit de timp. Amin.

— O, e mare slava Mea și a sfinților Mei pe pământul român, și totul e păstrat în taină până la ziua descoperirii acestei mari iubiri!

Mă pregătesc să pun putere în voi ca să pot să așez în carte taina lucrării milei, fiilor care-Mi purtați cuvântul când el vine la voi. Eu mângâiere așez peste voi, iar voi lăsați-vă sub ea, măi fiilor. Sunt cu grija de voi zi și noapte și nu se poate altfel, și mult de tot vă port de grijă, fiilor.

O, pace vouă! Grăiți cu Mine tot ce aveți greu de purtat ca să stau cu voi sub sarcini, fiilor, ca să puteți voi prin puterea Mea, căci voi sunteți plăpânzi, dar când sunteți așa, atunci sunteți tari, atunci pot Eu prin voi și pentru voi, atunci pot Eu, o, fiilor. Amin, amin, amin.

14/27-10-2020